

واژه « ش معه » در قرآن و سنت

الف) کلمه « ش معه » در قرآن :

در مورد پد روان راسته بن ابن ابی الهی بهنگار رفته است:

1- صفات : 83 = (وَإِنَّ مِنْ شِعْتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ) « ابراهیم هم از ش معه ان اوست » .

ضمه ر « ش معته » در ظاهر قرآن ، به حضرت ابراهیم برمه نگردد ، ولی در بساری از تفاسیر ش معه و سنی نوشته‌اند که به حضرت محمد (ص) نیز برمه نگردد.

قرطبی ، الجامع لأحكام القرآن ، ج 15 ، ص 91 ؛ شوکانی فتحالقد ر ، ج 4 ص 99 قاضی عاض ، الشفا بتعريف حقوق المصطفى ، ص 46 ؛ قندوزی حنفی نابج الموده ، ص 17 ؛ ابن جوزی ، زاد المسیر ر 6 ، ص 300 ؛ طبری ، جامع البیان ، ج 23 ، ص 44 و...

2- همچنان در قرآن کریم آمده است : (... هَذَا مِنْ شِعْتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ...) ؛ قصص : 15 : ان از ش معه ان موسی علیه السلام ، و دگری از دشمنان وی بود .

پ) کلمه « ش معه » از زبان پد امیر صلی الله علیه و آله وسلم :

در احادیث اهل سنت و شعه بر پد روان پد امیر صلی الله علیه و آله وسلم و پد روانه، مؤمنان علیه السلام و اهلبت علیه السلام اطلاق شده است:

در تفسیر آیه (...أُولَئِكَ هُم خِرَافٌ بُرِّئَةٌ) (بینه: ۷) آمده قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم: هم أنت و شعتک اعلی.

سوطی در الدر المنثور، ج ۸، ص ۵۸۹؛ آلوسی در روح المعانی، ج ۳۰، ص ۲۰۷؛ حاکم حسانی در شواهد التنزیل، ج ۲، ص ۴۵۹؛ کنج شافعی در کفاة الطالب ۲۴۶ و احادیث بسار فراوانی در منابع حدیثی شعه و سنی آمده است.

واژه «اهلسنت و سنی» در قرآن و سنت:

در قرآن و احادیث پد امیر صلی الله علیه و آله وسلم، حتی در کلمات اصحاب نیز یافت نمیشود.